

FERSKVANDS- FISKERIBLADET

Medlemsblad for Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark.

Formand: Konsulent JOHN - B. HAHN, Silkeborg, Telf. 1844.

Redaktion: Mag. sc. POVL HAMMER, Egebæksvej 61, Højbjerg.

Indmeldelser i Ferskvandsfiskeriforeningen sker til Redaktionen eller til et Medlem af Bestyrelsen. Aarskontingent er 12,00, hvorfor Medlemsbladet faas gratis tilsendt i Indlandet. Udenlandske Medlemmer maa betale Porto ekstra.

Nr. 11

1. November 1948

46. Aarg.

INDHOLD: Furesøen ændrer karakter. — Snyltesvampen Ichthyophonus hos Damørred. — Fisketegn. — Set i fiskeperspektiv. — Tillægssæbekort. — En helt ny form for fiskestang. — En elektrisk bremse på hjulet. — Fredningstabel. — Mindre meddelelser.

Furesøen ændrer karakter.

Er Furesøen ved at ændre karakter? er et spørgsmål som biologerne Sigurd Olsen og Knud Larsen i Lystfiskeritidende S. 5218-26 tager op til undersøgelse og besvarelse. Vi skal her gengive forfatternes resultater, medens vi lader deres materiale ligge og herom henviser til den originale afhandling.

Der har gennem de senere år mand og mand imellem blandt furesøfiskere og nu sidst også i pressen været drøftet påstande om, at der er ved at ske noget med Furesø, gennem årene kendt som et af vore bedste gedde- og aborrelande. »Søen er blevet uklar«, »Grøden på bankerne er forsvundet«, »Smelten viser sig ikke mere«, »fiskeriet er langtfra, hvad det var i gamle dage«, hedder det. Den påståede ændring er for saavidt ikke kommet bag på biologerne; den var tværtimod forudset, idet det er en erfarings sag, at en sø ændrer karakter i mere næringsrig og mere uklar retning, efterhånden som dens bredder bebygges, og der tilledes mere og mere spildevand.

Forfatterne har ønsket at skaffe sig et objektivt, på analyser bygget sammenligningsgrundlag, hvorefter det ved sammenholden med lignende materiale af ældre årgang vil være muligt at give et exakt svar på det spørgsmål, der var udgangspunktet for undersøgelsen.

Forfatterne har da taget sig for en dag, det var den 20. August 1947, at tage en serie analyser af vandprøver fra forskellig dybde fra søens nordlige dyb (34,5 m).

De faktorer, man har undersøgt og sammenlignet med opgivelser i 20-35 år gamle kilder, nævner vi nedenfor, idet vi for fuldstændigheds skyld tager alle med, altså også sådanne, der ikke har ændret sig i det betragtede spand af år:

Temperaturforholdene er i forskellige dybder helt på linie med, hvad man har kendt fra ældre tid.

Iltmængden viser ikke nogen påviselig ændring.

Reaktionen (pH, surhedsgraden) viser sig også at være den samme, som er fundet af tidligere undersøgere.

Ledningsevnen overfor elektrisk strøm er et udtryk for vandets totale indhold af dissocierede stoffer (syre, baser, salte). Vedrørende denne faktor

frem lægger forf. et materiale, der danner grundlag for at fastslå, at der i tiden mellem 1913 og 1947 er sket en vis forøgelse af søens totale indhold af opløste stoffer.

Vandfarven, hvorved forstås den farve, vandet i sig selv har, når dets indhold af opslemmede partikler, herunder planktonet, er filtreret fra, viste sig at være meget lille og ensartet i alle dybder eller m. a. ord: vandet i sig selv er krystalklart. Søens tiltagende uklarhed skyldes således udelukkende de i vandet værende partikler, navnlig planktonet.

Alkaliniteten, der er et udtryk for vandets indhold af syrebindende stoffer, navnlig i denne forbindelse kalcium- og magnesiumbikarbonater, viste sig at være den normale for egnens større søer.

Bikarbonatindholdet og vandets temporære hårdhed beregnes ud fra alkaliniteten og forløber derfor ganske overensstemmende med denne.

Fosfaterne skal vi ikke her komme ind på.

Gennemsigtheden angiver den dybde, i hvilken en nedsænket, hvid skive netop endnu kan skimtes. Den målttes til 1,25 m, hvad der så langt er den mindste værdi, der er målt i søen, og som således utvetydigt understøtter erfaringerne om, at søen er blevet uklar.

Vi giver nu ordet til forfatterne selv. Som afslutning på deres afhandling udtaler de:

En sammenfatning af de anførte kendsgerninger tillader os at besvare det i overskriften stillede spørgsmål således, at der gennem denne ene analyse-serie er påvist en vis stigning i søens indhold af opløste salte, og at der navnlig er påvist en stærkt reduceret gennemsigthed. Denne sidste er antagelig udelukkende fremkaldt af en stigning i indholdet af planktonorganismer, men en talmæssig vurdering heraf foreligger ikke.

I Wesenberg-Lund's Furesøstudier findes beskrivelser af rige undersøiske enge, bl. a. med et overdådigt indhold af Kransnåle (*Characeer*), og Vandaks-arter (*Potamogeton*), men Wesenberg-Lund's beskrivelser falder på ingen måde sammen med de nuværende forhold. Medens man endnu i 1937—38 kunde finde kimplanter af Kransnålene i store mængder rundt om i søen i maj—juni, var det i juni 1947 kun muligt at finde enkelte af disse. Ved denne lejlighed lykkedes det end ikke at finde den let kendelige kransnål *Nitellopsis obtusa* (*Tolypellopsis stelligera*), som Wesenberg-Lund og hans medarbejdere omtaler så indgående. At der har fundet en meget stærk reduktion sted af disse alger, hvoraf de fleste arter er kendt for at være meget følsomme overfor forurening, er uomtvisteligt. Også en væsentlig reduktion af andre af søens nedsænkede vandplanter (grøden) har fundet sted.

De foran anførte data gives selvsagt kun et billede af søens tilstand på dagen for undersøgelsen og må naturligvis ikke tages som udtryk for tilstanden året rundt. Med faldende temperatur og lysmængde vil planktonmængden aftage og gennemsigtheden i søen følgelig tiltage. Lidet gavner det imidlertid, at vandet er klart om vinteren, når det er i sommerhalvåret, de »undersøiske enge« og rankegrøden har brug for sollyset, og det er paa samme tid, lystfiskeren ønsker stor gennemsigthed af hensyn til fiskeriet og den badende klart vand med et tiltalende udseende.

Ejheller siger undersøgelsen noget om den primære årsag til den indtrufne ændring i Furesø, men at denne består i en forbedring af livsvilkårene for planteplanktonet, bl. a. forårsaget af en øgning af tilledningen af plantenæringsstoffer til søen, er indlysende. Og i denne forbindelse må opmærksomheden nødvendigvis rettes imod de i de senere år etablerede spildevandsudledninger. Ganske vist renses spildevandet, før det udledes, d. v. s., de organiske stoffer

omdannes til uorganiske, men da det netop er disse sidste, planktonalgerne har brug for, gavner rensningen af spildevandet — set i denne forbindelse — jo kun lidt. Alene undladelsen af — direkte eller indirekte — at tilføre søen vand med stort indhold af plantenæringsstoffer giver en mulighed for at retablere tilstanden fra tyverne.

Forinden man skrider til nærmere overvejelse af omfattende og bekostelige ændringer i søens nuværende vandøkonomi, må yderligere undersøgelser til nøjagtig statuering af årsag og virkning dog foretages. Sådanne undersøgelser bør omfatte:

1. Regelmæssige analyser af en række vandprøver, udtaget i forskellige dybder og på forskellige steder i søen.
2. Undersøgelse af samtlige søens tilløb, såvel naturlige som kunstige (spildevandstilledninger), dels for at fastslå deres vandføring, dels for at fastslå mængden af de stoffer, som herfra tilføres søen.
3. Undersøgelse af søens nuværende plantebestand med vægten lagt på de nedsænkede (submerse) planter og på planktonet.
4. Undersøgelse af søens nuværende dyreliv, dels bundorganismerne, dels planktonet og fiskene.

Til bedømmelse af de ved denne undersøgelse fremskaffede resultater foreligger et rigt sammenligningsmateriale, som for næppe nogen anden dansk sø.

Selvsagt vil en undersøgelse af dette omfang være for omfattende og for kostbart til, at den kan gennemføres af enkeltmand. Den kræver for det første en meget stor arbejdspræstation og for det andet en række specialister, bl. a. en vandkemiker, et par botanikere og 2—3 zoologer.

Staten ejer store dele af Furesø, og de omliggende kommuner er stærkt interesseret i søens tilstand, hvilket sidste ogsaa gælder forpagteren af fiskeriet. Intet synes naturligere, end at disse parter lod en sådan omfattende undersøgelse af søen foretage, enten som led i en eller flere af bestående institutioners arbejde eller maaske bedre af et alsidigt sammensat udvalg.

Såvidt Sigurd Olsen og Knud Larsen. — Fra vor side kan vi tilføje: Den foreslåede undersøgelse af Furesø kan vi kun understrege ønskeligheden af at få gennemført. Det er jo nemlig et spørgsmål, der ikke blot berører Furesø og de mennesker, der på den ene eller den anden måde har interesser knyttet hertil. Spørgsmålet: Hvilke ændringer kan vi vente for en sø — og dens afløb — efterhånden som dens bredder bebygges og den i stigende grad skal modtage spildevand? berører enhver af vore søer, hvor der er eller engang i fremtiden kan ventes bebyggelse og/eller udledning af spildevand.

Furesø har i sin beliggenhed den store fordel, at den ligger indenfor rækkevidde af de personer og institutioner, som vil kunne løse den foreliggende opgave, og er i det hele et ypperligt studieobjekt. Det vilde være af stor — både videnskabelig og rent praktisk fiskerilig — interesse, om det engang kunne udnyttes paa den foreslåede måde.

P. H.

Snyltesvampen *Ichthyophonus* hos Damørred.

I de senere Aar har Biologisk Station flere Gange hos Regnbueørreder konstateret Tilstedeværelsen af en ejendommelig Snyltesvamp, *Ichthyophonus hoferi*. Fiskene var indsendt fra forskellige Dambrug, hvor man havde lidt betydelige Tab under Opdrættet, og der kan næppe være Tvivl om, at det er den nævnte Snylter, der har forvoldt Skaden. Rimeligvis er den Skyld i en stor Del af de Vanskeligheder, som adskillige Dambrug har haft i

de senere Aar; foreløbig er Snylterens Tilstedeværelse dog kun fastslaaet i de indsendte Prøver.

Ichthyophonus hoferi er en mikroskopisk Svamp, der snylter inden i Fisk; den maa ikke forveksles med de saa velkendte Vandskimmelsvampe, der danner udvendige, hvidlige Bevoksninger. Ichthyophonus kan findes i praktisk talt alle Organer hos de angrebne Fisk; ofte kan f. Ex. Nyrerne faa en ligesom grynet Overflade af smaa, hvide Knuder. Svampen danner nogle kugleformede Cyster, som er ret lette at opdage, naar en Smule Blod fra Hjertet bringes under Mikroskopet; disse Cyster er gerne c. 0,15 mm i Diameter. W. Schäperclaus (»Fischkrankheiten«, Braunschweig, 1941) skriver, at Sygdommen kan optræde paa meget forskellige Maader; Fiskene kan saaledes blive »tumllesyge« (dingle, forbigaaende ligge paa Siden); men det er langt fra altid Tilfældet. Da Snylteren er inden i Fisken, maa man se bort fra kunstig Helbredelse, hvorimod det er muligt, at Fisken selv kan være i Stand til at undertrykke Svampen. Rimeligvis hidrører denne oprindelig fra Foderet, idet den skal være meget almindelig hos Saltvandsfisk; men har man først faaet inficeret een Fisk i en Ørreddam, vil de øvrige maaske hurtigt blive smittede; den syge Fisk afgiver nemlig Cyster med Exkrementerne, og disse Cyster kan spire, hvis de kommer i Maven paa en anden Ørred. Sygdommen synes at være langsomt forløbende; Fisken kan afmagres, idet Organerne efterhaanden ødelægges.

Man kunde vel dræbe Svampen i Foderet ved Opvarmning; Kogning skulde næppe være nødvendig; men selv Opvarmning til f. Ex. 60° er besværlig og gør jo Foderet mindre værdifuldt.

Det synes at være Fisk i alle Aldre, der angribes; for Yngelens vedkommende maa man dog tro, at Smittefarens først opstaar, naar man begynder at fodre med Fisk. Har man en angrebet Bestand og vil søge at blive Sygdommen kvit, kan man isolere de angrebne Fisk, tørlægge og desinficere (med Ætskalk eller Kalkkvælstof) de derved ledigblevne Damme og derpaa besætte disse med sunde Fisk. Disse maa saa naturligvis ikke udsættes for ny Smitte med inficeret Foder. — Desværre nemmere sagt end gjort!

C. V. Otterstrøm.

Fisketegn.

I Fvfbl.s septembernummer giver P. H. en oversigt over fisketegnssagens udvikling og slutter, at det vil være forkert at mene, at afstemningen i Odense er det sidste ord i denne sag. Ja, der er jo sket en del, siden dengang P. H. hellere ville tage til Afrika og skyde løver end løse fisketegn!

Jeg vil her blot lige supplere P. H.s oversigt ved at minde om Ramsings meddelelse (Fvfbl., 1942, s. 17) om, at en afstemning i nogle af vore tilsluttede foreninger gav til resultatet, at 5—10 pCt. af deres medlemmer var tilhængere af fisketegnene, medens 90—95 pCt. var modstandere.

Dernæst skal jeg vende tilbage til afstemningsresultatet i Odense. Her så man det særsyn, at både tilhængere og modstandere af fisketegnene mødte med fuldmagter i en udstrækning, som aldrig før er set på vor generalforsamling. En ivrig tilhænger sagde til mig inden afstemningen: »Mon vi ikke begge to går med en trumf i baghånden?« — Jo, vi havde nemlig selv på fornemmelsen, at der var lagt op til, at generalforsamlingen skulde overrumples, og derfor havde også vi sørget for fuldmagter. Jeg ved ikke, om det er min fejl, men jeg synes, det er en uværdig form for afstemning.

Nu vil P. H. måske mene, at min bedrøvelse skyldes den tendens, han finder i afstemningsresultaterne. Slet ikke! Jeg advarer P. H. mod at lægge noget som helst i tallene fra Odense. Der skete nemlig for vort vedkommende

det pikante tekniske uheld, at et lovydigt medlem, som pludselig bemærkede, at hvert medlem kun kan afgive 6 stemmer, brændte inde med lommerne fulde af fuldmagter. Disse vilde ganske sikkert have forrykket afstemningsresultatet væsentligt, hvis de var blevet fordelt i tide blandt de øvrige modstandere.

Så mener P. H., at argumenterne for indførelse af fisketegn kendes af alle, medens han efterlyser argumenter mod fisketegnene. Tja, vurdering af argumenter er jo åbenbart noget af en temperamentssag. Jeg mener, jeg på vore generalforsamlinger har hørt mange vægtige indlæg mod tegnene, og jeg har også selv i sin tid i Skanderborg været ordfører for Silkeborg Fiskeriforening i mod fisketegnene. Modpartens argumenter synes dog at gå ind ad det ene øre og ud af det andet på P. H.; de har i hvert fald aldrig opnået den ære at blive refereret i bladet!

P. H. efterlyser imidlertid argumenter, og her er et splinternyt, som forhåbentlig kendes værdigt til optagelse:

Tilhængerne af fisketegnene henviser til stadighed til de velsignelser, jagttegnene har bragt. I denne anledning turde det måske være på sin plads at påpege, at masser af jævne jægere ikke kan få øje på fordelene ved jagttegnene. Den almindelige mening blandt mange landmænd er den, at »der er vi ordentlig blevet taget i fuppen«, og de lokale jagtforeninger klager ofte over, at de ser for lidt til jagtfondens midler. Det, pengene bruges til, vækker jo heller ikke altid udelt begejstring, jvf. Kalø.

Men det artigste kommer til sidst: I sin betænkning over statsregnskabet for finansåret 1946—47 har statsrevisionen gjort en antegning ved jagtfondens, der i det pågældende år havde en indtægt på 1½ million kr. og en formue på 1,9 millioner. Det henstilles, om ikke loven bør ændres, sådan, at en del af disse mange penge anvendes til almindelige statsformål, der ikke har direkte tilknytning til jagten.

Det er det første skridt til at gøre jagten til et almindeligt skatteobjekt, og det skal jo nok gå sådan, at jagtfondens ender i finansministerens danaidekar. Skal det gå fiskeriet på samme måde?

På Sportsfiskerforbundets generalforsamling i Aalborg så man det særsyn, at et forslag om afstemning om tvungne fisketegn blev pure afvist med den motivering, et det en gang var vedtaget. Men de samme mennesker, som afviste denne afstemning, har nu fire gange forlangt spørgsmålet behandlet på Fvff.s generalforsamling. Der er da heldigvis forskel!

Næste gang, tilhængerne af tegnene anser tiden for moden til et nyt fremskud, tror jeg nok, vi skal se at finde en form for urafstemning inden for foreningerne. Fisketegnene tager alt for megen tid på Fvff.s generalforsamlinger, og desuden vil fiskeriministeren utvivlsomt forlange en ganske utvetydig tilkendegivelse, før der skrives til lovgivning på dette område. *John-B. Hahn.*

Set i fiskeperspektiv.

Skuespil i 1 Akt.

Kun for sportsfolkere med en solid portion selvironi. *P. H.*

Personerne er: Trout; Trutta, hans forlovede; Storørreden, muligvis far til de to førstnævnte.

Scenen forestiller en lidt større fjældelv ikke langt fra et højfjældshotel. Solskin. På land sidder to modfaldne sportsfolkere omgivet af ketsjere, spinde- og fluestænger, fiskeposer (tomme) og en mængde andet udstyr. Nede i hølens

dybeste parti står en lille, fed ørred. Det er Trout. Blot mundens åbning og lukning forråder, at der er liv i ham. Fra et skjul bag en stor sten kommer hølens største fisk, Storørreden, sagte glidende.

Storørreden: Da' med dig, Trout. Fint vejr idag.

Trout. (Svarer ikke).

Storørreden (glider nærmere): Nå, hvi så nedgjort? Har du fået noget, du ikke kan tåle; det vilde ikke være så sært efter som du æder? Eller du vil vel ikke fortælle mig, at de deroppe (skeler op til fiskerne på bredden) har fået lokket nogen af deres grejer i dig?

Trout: Herregud, de stakler, der. Nej, tværtimod. Nu har jeg stået her i snart en time og ventet på, at de skulde tage fat igen. De har ikke sparet sig hele formiddagen, og jeg har haft det vældig sjovt.

Storørreden: Ja, men det er da ikke noget at være så fortrydelig for.

Trout: Fortrydelig og fortrydelig. Forstår du, jeg har bedt Trutta ud i eftermiddag, og jeg har regnet med en cirkusforestilling af de to der som en del af programmet. Nu står jeg og er ræd for, at de har givet op.

Storørreden: Så gå da op og giv dem et slag eller to, så bliver der nok liv i dem. Du skal se, det er et par af de hersens teoretikere, der tror, at vi slår til bestemte tider, og det er nok derfor, de nu holde pause. Det er dig, der har udspillet.

Trout: Ja, det var måske en ide. Jeg henter lige Trutta. Men kunne du ikke gå op et par gange imens og sætte dem igang.

Storørreden: Tja, det ligger jo egentlig under min værdighed, men hvad gør man ikke for en smuk, lille ørredfrøken?

(Trout piler af, mens Storørreden går lidt højere op i vandet).

Storørreden (mumler): Ja, nu skal de nok få farten op. Lad mig se. Først tager jeg et »halevift«, næ, hellere et »head- and tailslag«, som de kalder det. Så kan vi tage et lille »nipslag« og så slutte af med et »sprøjteslag«; så får de en dosis af hver slags, skønt det sidste passer bedst, for noget sprøjt, det er det. Det er til at grine finnerne frynset af.

Han går endnu nærmere vandskorpen. Efter et par dovne slag med halen bryder han vandfladen med hele sin brede ryg og glider så roligt ned mod dybet igen. Går igen op og stiller sig ca. en m fra vandskorpen.

Hans tilsynekomst har imidlertid forårsaget en vældig forvirring hos de to sportsfiskere. Der gestikuleres vildt og famles efter stænger, mens blikket er som fastnaglet til det sted, hvor Storørreden forsvandt.

Storørreden: (grynter fornøjet, og da Trout med Trutta i kølvandet netop indfinder sig, hilser han galant med finnen): Goddag, skønne salmonide! De kommer netop i rette tid. Det ser ud, som de to deroppe hår fået vældig travlt nu, skønt de er vist ikke rigtig enige om, hvilken slags flue, de skal servere og hvordan. Næ, se nu! Nu vader den ene klovn minsandten ud. Herregud, bare det plaskeri han laver, er jo nok til at skræmme livet af selv en aborre.

(Som en skarp skygge ruller en line udover vandfladen, og snart efter daler en March Brown på sned gennem vandet).

Storørreden: Jaså, det var en vådflue, jeg slog efter. Næ, men Trout, se nu engang! Splitte mine brystfinner, om ikke det er det argeste spektakel af en March Brown, der endnu er kastet i denne høl. Se på de vinger, og på den latterlige krop, for ikke at tale om den kæmpekrog. Åh, bevar mig vel, sikke nogle ekstra stupide udgaver af slagsen, de to deroppe må være.

(Storørreden og Trout følger fluen under dens gang gennem vandet, een på hver side og griner hjerteløst af dette produkt, der bydes dem. Kommet helt ind til bredden vender de nonchalant, og med et foragteligt slag med halen glider de ud i hølens igen).

Storørreden: Det maa vist være prima norsk arbejde, den flue der.

Fiskeren på land: Der var den li'godt; åh, to store!

(Herpå følger en serie rasende piskeslag udover vandfladen. Storørreden og Trout må støtte sig til hver sin sten af latter, og henrykte hvin fra Trutta vidner om, at første del af forestillingen har været vellykket.

Storørreden: Nå, ja, nu er de godt igang. Men se, nu skal jeg gøre det lidt sværere for dem. Nu tar vi et slag til, et lille »nipslag«, lad os så se, hvad der vil ske.

(Han går atter op mod vandoverfladen, stikker lige snuden op over den og går ned igen.

Slaget afføder en vild diskussion mellem de to sportsfiskere. Flueæskerne kommer frem og gennemgås. Omsider er der vist opnået enighed, for et øjeblik efter glider en smurt line i bugtninger bort ad vandfladen, og ikke langt fra, hvor de tre ørreder står, synker en underlig, lille genstand ned gennem vandet).

Storørreden: Næ, hold nu på mig! Den mand er vist ikke rigtig inde i teoriernes løngange. Splitte mine brystfinner, har han ikke serveret os en nymfe, det mærkelige dér, kan da ikke være noget andet. Men det siger jeg, at hvis vore dejlige døgnfluer virkelig fik denne efterligning af deres afkom at se, så vilde de straks standse enhver videre forplantning.

Trutta (skælmisk): Nymfe, Storørred, hvad er det for noget?

Storørreden: Nå, nå, det er ikke det, du forbinder med ordet efter dit udseende at dømme. Det som sportsfiskerne kalder nymfer, er en efterligning af døgnfluens larver. De har så mange fine udtryk og teorier om denne vor delikatesse, at en gammel ørred kan blive helt ør i hovedet. Om det nu er nymfe eller imago eller subimago eller spent spinner de kalder døgnfluen, lige tosset er det, de laver ud af dem.

Trout: Storørred, du kommer til at give dem et »slag« endnu. Giv dem et ordentlig eet, som de ikke glemmer med det første.

Trutta: Å ja, gør det, Storørred, for min skyld! (Vifter koket med gællerne).

Storørreden: All right, men det må så være det sidste. Jeg må se at få mig lidt til middag, selv om det vi lige har fået serveret, jo ikke netop er appetitvækkende.

(Skyder derefter som en pil opad og kaster sig helt fri af vandet med et vældigt plask).

Trutta: Å gud, hvor er har flot!

(Storørreden kommer som en skygge tilbage og stiller sig afventende ved siden af de andre).

Storørreden og Trout (samtidig): Ha, ha, tørflue. Så det er den, der skal til nu. Ja, lad os se, hvad der viser sig.

(Med et lille koket plask lander en Coch y Bondhu på størrelse med en jævn stor lampepudser ude i hølen og efterlader sig en stor oliering.

Trutta: Ih, du store verden, hvor er det nydeligt, alle regnbuens farver! Men du, Storørred, er det da virkelig sket, at en ørred har taget sådan noget for en flue?

Storørreden: Der findes jo svage hoveder i så mange familier; og jeg skal indrømme, at det af og til under særlige forhold kan lade sig gøre at tage fejl. Men så må det være ganske særlig mørkt eller sulten være usædvanlig stor. Men nu må det være nok for i dag. Farvel så længe!

Tørfluen er i mellemtiden gledet langs med hølen et antal gange. Da ingen reaktioner er et spore, indstiller de to sportsfiskere deres anstrengelser og forlader stedet.

Trout inviterer Trutta på super på vårfluelarver længere nede ad strømmen, og de forsvinder raskt ud til højre. — Hølen falder til ro.

Efter nogen tids forløb kommer Storørreden tilbage og stiller sig på sin yndlingsplads bag den store sten lidt oppe i strømmen. Af og til jager han ud til siden for at snappe en eller anden lækkerbidsken. Han har endnu et halvt smil om gællerne ved tanken om cirkusforestillingen: Nej, at tro, at en gammel, fornuftig ørred vil gå på slige dumheder, det er næsten uforskammet. Disse sportsfiskere er blevet så proppet med teorier af alle slags, at de snart glemmer kunsten at fange fisk.

(I det samme glider en fed, livligt vridende orm forbi stenen. Storørreden kaster sig ud til siden og hugger den i sig. En sviende smerte i tungeroden siger ham imidlertid, at han er blevet narret alligevel. En voldsom kamp begynder nede i hølen og snart ses en stor bambusstang som en bue over elven. Lang-Iver, bygdens gamle, erfarne fisker, er imidlertid manden bag stangen, og han giver ikke Storørreden mange chancer. Storørreden bliver hurtigt træt og glider til slut viljeløst mod bredden. Trout og Trutta, som er blevet tilkaldt af plaskene, ser med store øjne skikkelsen på bredden forsigtigt trække Storørreden op på land og med et slag i hovedet ende hans dage).

Trout: Der ser du, Trutta. Lang-Iver er nok den farligste fisker for os, skønt han bruger orm, og på trods af, at vi har set ham i elven i mange, mange år.

Trutta: Ja, men orm er da så dejligt. Jeg kan nu ikke tænke mig ikke at spise orm længere.

Trout: Nej, I kvindfolk vrider jer nok løs alligevel, I er ikke saa lette at få på krogen.

(Lang-Iver har imidlertid ladet Storørreden glide ned i fiskekurven til dens andre brødre i de evige fiskevande, og trækker langsomt ned ad elven til den næste storørred.

SLUT

(Norges jeger og fisker forbunds tidsskrift).

Tillægssæbekort.

I Fvfb.s augustnummer bragte vi en meddelelse om, at erhvervsfiskere havde ret til tillægssæbekort. Denne notits mødte også meget stor interesse blandt dambrugere, men desværre sagde direktoratet for vareforsyning nej i første omgang. Fvff. forfulgte imidlertid sagen gennem fiskeriministeriet, og der er nu opnået en ordning, så også dambrugere kan få tillægssæbekort. Der gælder dog forskellige regler for de to kategorier af vore medlemmer, hvorfor vi skal behandle dem hver for sig.

Erhvervsfiskere:

Selvstændige erhvervsfiskere, (der skal være medlemmer af Fvff.), indsender ansøgning for dem selv og medhjælpere til foreningen. Der kan indsendes ansøgning hvert kvartal, og der tildeles 9 tillægssæbemærker pr. kvartal. Ansøgninger for oktbr. kvartal må være formanden i hænde senest d. 8. novbr., og fremtidige ansøgninger i løbet af den første uge i hvert nyt kvartal.

Dambrugere:

Fiskeriministeriet har klarlagt forholdene for dambrugernes vedkommende i følgende skrivelse:

»Med henvisning til foreningens skrivelse af 7. september d. å. vedrørende ekstratildeling af sæbemærker til brug for de i dambrugene beskæftigede arbejdere skal man efter drøftelse af sagen med direktoratet for vareforsyning meddele, at den lokale kommunalbestyrelse efter begæring kan udstede tillægssæbekort til arbejdere i sådanne virksomheder, og at sæbe, der købes på disse tillægssæbekort, er bestemt dels til brug som håndsæbe paa arbejdspladsen og dels til brug ved vask af arbejdstøj. I øvrigt kan der uden afgivelse

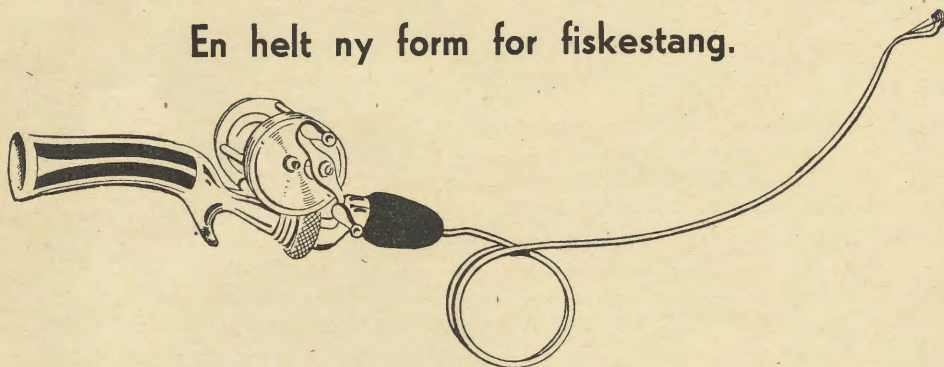
af rationeringsmærker købes flydende sæbe med et indhold af indtil 5 pCt. fedtsyre«.

Ved »de i dambrugene beskæftigede arbejdere« må foreningen formene, at der i denne forbindelse skal forstås enhver, der beskæftiger sig med det praktiske arbejde af enhver art i et dambrug.

Foreningen er villig til at påtage ansøgninger og yde støtte, hvor der eventuelt skulde vise sig vanskeligheder.

John-B. Hahn.

En helt ny form for fiskestang.

Den her afbildede snurrige genstand repræsenterer det sidste skrig i fiskestænger. Den er efter inspiration fra USA lanceret af firmaet Erik Andersen i Odense. Hele genstanden måler, skilt i to, 37 cm. »Fidusen« ved den er spiralen, der skal give »handy-cast«, som tingen er døbt, den lange stangs aktion. Den ser i det hele meget tilforladelig ud og falder godt i hånden; men hvordan den fisker, har jeg ikke prøvet. Den skulle vel bedst komme til anvendelse, hvor der er kneben plads, f. eks. når der er mange fiskere i båden, eller hvor grene og rørbevoksning gør det umuligt at virke med en længere stang.

Ideen, der ligger til grund for dette ny fiskeredskab, stammer som nævnt fra USA. Det skal blive interessant at se, i hvor høj grad den slår an herhjemme. Dens udseende strider jo unægtelig ikke så lidt mod den gængse opfattelse af, hvordan en fiskestang skal se ud.

Man kunde spørge: Hvorfor har tingen ikke fået et dansk navn? Det forekommer lidt fantasiløst, at firmaet ikke har startet med en rask lille konkurrence om at finde et sådant.

P. H.

En elektrisk bremse på hjulet.

Værkføreren i Statens Geologiska Undersökningars elektromekaniske værksted i Malåträsk, Alfons Holm, som er passioneret lystfisker, har udtaget patent for Sverige, Norge, Danmark, England og Frankrig på en elektromagnetisk bremse på spindehjul, samt noget han kalder »den elektriske tommel«, der skal løse et fælles problem for alverdens sportsfiskere. For ved hjælp af disse anordninger kan spindehjulet ikke løbe hurtigere, end linen går af, så denne ikke kan danne overløb som en større eller mindre »flugterede«. Fantastisk, er der mange, der siger.

Hr. Holm har nu også erhvervet patent på sin opfindelse i sportsfiskerlandet over alle, USA. Han har solgt fremstillingsretten til et firma i Sverige for en »ikke ringe sum« og er desuden garanteret 3 kr. pr. solgt spindehjul. Det skal nok komme til at indbringe ham en pæn skilling.

Enhver, der har givet sig af med at spinde, ved jo, at linen har tilbøjelighed til at løbe over i kastet, når hjulet løber hurtigere end linen går af hjulet. Det gjaldt altså at få lavet et hjul uden egen rotationskraft, og så var det, opfinderen fik ideen til den elektromagnetiske bremseanordning, der består af en magnet i hjulet. »Den elektriske tommel« er beregnet på at bremse, når fisken har hugget. Den består af et lille batteri, der skal virke nemmere og sikrere end den sædvanlig brugte bremsning med tommelfingeren.

(Sportfiskaren).

Fredningstabel for ferskvandsfisk.

For saa vidt der ikke ved oprettelse af fiskeriregulativ for det pågældende vand er foretaget afvigelser herfra, gælder det følgende almindelige Fredningstider (Ferskvandsfiskeriloven af 31. Marts 1931 § 16):

Laks, Havørred og Sørred samt Bækørred	1. november—31. december
Gedde, Aborre og Stalling	1. april—30. maj
Sandart.....	1. maj—31. maj
Helt og Snæbel.....	15. november—14. december

Alle andre fiskearter (og ligeså Krebs) er ikke fredede efter loven, hvorimod der for en del arter er fastsat mindstemål (§ 15):

	Totallængde mm
Laks (<i>Salmo salar</i> L).....	370
Havørred (<i>Salmo trutta</i> f. <i>trutta</i>)	370
Sørred (<i>Salmo trutta</i> f. <i>lacustris</i>)	370
Bækørred (<i>Salmo trutta</i> f. <i>fario</i>).....	250
Regnbueørred (<i>Salmo iridea</i> Gibb).....	300
Helt (<i>Coregonus lavaretus</i>) og Snæbel	300
Stalling (<i>Thymallus vulgaris</i> Nilss).....	300
Gedde (<i>Esox lucius</i> L).....	400
Aal (<i>Anguilla vulgaris</i> Turton).....	340
Sandart (<i>Lucioperca sandra</i> Cuvier)	400
Krebs (<i>Astacus fluviatilis</i> Fabr).....	90

Mindre Meddelelser.

Odense Sportsfiskerklub afholdt tirsdag d. 5. oktober under god tilslutning sin årlige generalforsamling på hotel »Windsor«. Til dirigent valgtes frugthandler E. Topgaard. I formandens beretning omtales bl. a. den af foreningen købte mose i Rønninge, samt de nye lejede moser i Rue og Rønninge, og beklagedes tabet af det udmærkede fiskevand ved Odense å. Kassereren oplæste det reviderede regnskab, der godkendtes. Regnskabet balancerede med kr. 4898,14. Handelsrejsende Jørgen Foss fremkom med forslag om forbud mod fiskeri med sættesnøre i moserne. Det blev besluttet, som hidtil, kun at fiske med højst 2 sættesnører foruden 1 stang pr. mand. Det

blev ligeledes vedtaget, at alle gedder under 1½ kg skal udsættes igen døde eller levende. Kontingentet for næste år forhøjedes til kr. 32,00, og medlemsantallet på 70, som fra forskellig side ønskede forhøjet til 100, blev bibeholdt. Af bestyrelsen afgik klubbens sekretær, revisor S. F. A. Hansen, og i stedet valgtes repræsentant E. Hammer. Ved præmieuddelingen fik Egon Jørgensen sølvmedalje for 1 sandart på 3,7 kg, samt broncemedalje for 1 gedde på 6,65 kg. A. Damsgaard og Holger Christensen fik broncemedalje for 2 gedder på henholdsvis 7,2 kg og 6,35. Klubbens årlige torskegilde sammen med lodsejerne afholdes lørdag d. 6. nov.

A. J.

Udførsel af Damørred juni 1948.

solgt til	levende		ikke levende	
	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.
Tyskland	—	—	2	1
Storbritannien..	—	—	130	49
Sverige	—	—	100	38
Holland	—	—	2	1
Belgien-Luxemb.	82	50	154	61
Italien	—	—	125	57
Schweiz	102	60	—	—
Tjekkoslavakiet.	—	—	—	—
U.S.A.	—	—	92	43
Ialt ...	184	110	605	250

Den britiske Udstilling. For en Sportsfiskers Interesser var Udstillingen, siger Dr. Lottrup Andersen i »Sportsfiskeren«, ikke særlig omfattende. I Britagents Stand udstillede de gamle engelske Firmaer: S. Allcock og Co, Accles og Pollock og J. W. Young og Søn.

Blandt Allcocks Artikler bemærkede man særlig den nye og lettere Model af »Felton-Crosswind« Lightcasting-Hjul, der spoler Linen ind paa en saadan Maade, at den ikke skærer sig ned mellem de underliggende Vindinger. (Jeg omtalte i Bladet i Fjor et saadant nyt engelsk Patent for Hjul med roterende Tromle. Fisker man med et Hjul med roterende Tromle og uden Linefører, kan man, som maa-ske er almindelig kendt, opnaa det samme, idet man under Indspindingen med venstre Tommel- og Pegefing-er ret hurtigt fører Linen fra Side til Side paa Tromlen. Vindingerne vil da stadig krydse hinanden, saa de ikke kan skære ned. Jeg anvender det altid paa mit Jock Scott Hjul.) En mindre Samling »Glider« Flueliner kunde faa Tænderne til at løbe i Vand. Allcocks Laksefluor var af Kvalitet som før Krigen, men Prisen var langt fra den samme. Firmaets før Krigen store Udvalg af Stænger var skrumpet betydeligt ind.

Accles og Pollock udstillede en varierende Samling Staalstænger, fra ganske lette til Light-Casting og Fluefiskeri til meget svære Saltvandsstænger. Særlig yndefuld og indsmigende var den lette Light-Casting Staalstang »Elang«. Dens 7 Fod havde en udmærket Aktion, men den er for blød til større Belastning og egner sig bedst for 4—6 Gram. Desværre kan man ikke vente større Partier hjem af denne Stang.

Yongs Fiskehjul havde faaet en ny brun Finish. Firmaet udstillede ogsaa nye Modeller. Saaledes havde »Ambidex« Hjulet faaet en Storebror, kaldet Nr. 2. Hjulet har en større Linekapa-

citet end Nr. 1, ligesom Lineføreren er sværere.

For Tunfiskere har det sikkert været en Skuffelse kun at finde deres specielle Udstyr repræsenteret af en enkelt Line fra Hounsells, Ltd.

I F. I. B.'s Stand udstillede et nyt Firma Aspindale Bros en Samling henrivende og meget lette Ørred- og Lakse splitcane Flue Stænger. Navnlige en lille 7 Fods Ørredstang var aller-kæreste. Alle havde en nydelig, men maa-ske efter moderne Begreber lidt for overflødig, tæt Bevikling samt en udmærket Finish.

Paa Bogudstillingen søgte man for-gæves efter gode Fiskebøger. Der fandtes kun enkelte for Begyndere. Men, som man sagde, kunde man havde fyldt hele Tivoli, hvis al engelsk Fiskelitteratur skulde havde været repræsenteret.

Hangeddens Vægt. Da Hangeddens Vægt jævnligt har været paa Tapetet i Bladets Spalter i det sidste Aarstid og altsaa lader til at interessere, føler jeg mig foranlediget til at henvise til en Artikel, jeg har begaaet i »Lystfiskeritidende af 1/11 1937, hvori jeg kunde oplyse, at »Der Angelsport« i Augusthæftet 1929 nævner en Hangedde paa 18 Pd., at Ingeniør Vasegaard i 1937 havde fanget en Hangedde paa 14 Pd. i Søndersø, og at jeg selv i 1934 havde fanget en sammesteds paa 9 Pd.

(Haldor Olsen i »Sportsfiskeren«).

Begynder-held. I Berl. Tid. fortæller Cim. om to æventyrlige tilfælde af begynderheld, begge fra bornholm.

Den ene heldige var den 16-årige Søren Gøtzsche, der d. 17. oktober tog en gedde på 11,75 kg. Søren havde netop fået et hjul fra en penneven i Amerika. Det var monteret på en tohåndsstang, og agnen var en hjemmestøbt blink (model efter Tigerblink). Gedden blev landet efter 10 minutters kamp, og drengen var forundret over, at det ikke var sværere at lande sådan en tamp. Den målte 116 cm, var velproportioneret, smuk i aftegningen og var alt i alt en misundelsesværdig fangst.

Den anden, hvem begynderheldet tilsmilede, var den 15-årige Remmy Nielsen fra Allinge. Hans broder havde dagen før fanget en 2 kg's ørred, Remmy satte sig for at slå denne rekord. Udstyret var meget simpelt — en hasselkæp med et bocahjul og en nylonline. Hån var ingen mester i den ædle kastekunst, og kastede kun en snes meter med grejerne. Trods det

gik han hen og fik hug af en rigtig laks. Eventyrligt — ikke? Men ikke nok med det — en af krogens tre grene var gået gennem ganen og ind i laksens kranie, saa fisken var uden chance for at slippe af igen. Han kæmpede med den i 20 minutter, og siger selv, at han efterhaanden var helt svedt og anede ikke sit levende raad. Heldigvis kom nogle strandjægere forbi og hjalp ham med at trække fisken på land. Den vejede 8½ kg.

Fvfbl. 1943 nr. 5 efterlyste vi i sidste nr. Mon der ikke skulde være bare een læser, der kan og vil skaffe os dette nr. til en udenlandsk forbindelse.

Fvfbl. nr. 5 for 1948 vil vi være meget taknemmelige for nogle eksemplarer af, idet vort restoplæg er så lille, at vi ikke tør udlevere heraf til nytillkommende medlemmer.

Vadning under fiskeri forbudt. I nye fiskeriregler for Langmorkje statsalmening i Vågå foreslås som § 4: Vadning under fiske er forbode frå og med Gjendeosen til og med Vetlehølen og i elva mellem Øvre og Nedre Sjudalsvatn. Der er voldsomme protester mod, at denne del af forslaget vedtages.

Trælister og Ostelærred

til eksportrammer,
færdige klækkebakker
og eksportrammer leveres.
Henvendelse til JOHN-B. HAHN

Bækørredyngel.

Prima yngel leveres i kommen-
de sæson. Bestilling snarest.
Bruno Hansen,
Søborg Damkultur,
Tlf. 16 Ejstrupholm.

FISKEFODER

HELE AARET LEVERINGSDYGTIG

Eskild Hjort

Fisk en gros — Tlf. Skagen 585

Andelsselskabet

Dansk Andels Ørredeksport

Dänisch Forellen Export, Kolding

Prima Foreller i alle Størrelser
levende og ispakkede

SÆTTEFISK — ØJNEÆG

Bank: Kolding Folkebank

Telegram: Dantrout

Telefon: Kolding 1962

I. BERG NIELSEN

Fiskeeksportør
Skagen — Telf. 180

Altid leveringsdygtig!

Eksportører og Fiskeriejere

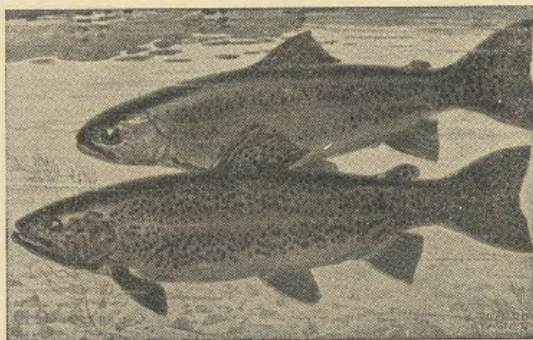
anbefales mit Værksted til
Montering af Jernbanevogne
og Emballage til Ægtransport,
Munke, Rammer etc.

Martine Roldsgaard
Tlf. 51 Lunderskov.

Vestjysk Damkultur

(v. Thue Nielsen)
Vemb - Danmark

Portionsørred
Større Ørred
Sættefisk
Øjenæg af alle
Ørred-Arter

Køb og Salg.

Telf. Adr.: *Idom Kirkeby 8 x.*

Kontant Betaling.

Telegr. Adr.: *Danfish, Vemb.*

P. C. TERLING

INTERNATIONAL AUTOTRANSPORT

Special-Transport af al Slags Fisk
foretages i Ind- og Udland med isolerede Kølevogne
Regelmæssig hver Tirsdag og Lørdag Fisketransporter til Holland og Belgien
Omisning foretages, ligesom Kølehus haves til Raadighed
Ring til Kolding 1522 og indhent Oplysninger og Tilbud

Egen Afdeling i
Esbjerg
Telefon 2319

Telefon Kolding 1522

A/S Th. Petersen & Co.

Telegr. Adr.:
»Fiskpeter«.

Levende Aal en gros.

Telefon 748.

KOLDING

Er Køber til ethvert Parti Aal til højeste Dagspriser.

Portionsørred

større Ørred og Øjenæg af alle Ørredarter

købes til højeste Dagspris — — Kontant Betaling.

Øjenæg og Yngel af alle Ørredarter

sælges paa fordelagtige Vilkaar.

N. Jøker

Telefon 2009.

Esbjerg Ny Havn.

Portions-Ørred

samt Sættefisk og Øjneæg

i alle Ørredarter købes til højeste Dagspris.

Fiskene afhentes i Specialvogn paa Sælgerens Jernbanestation.

Øjneæg, Yngel og Sættefisk i alle Ørredarter leveres paa fordelagtig Vilkk.

P. Holm Nyland,
Fiskeeksport,
Vejle.

Telegr.-Adr.: TRUITE, Vejle.

Telefon: Vejle 463.

A/s Skanderborg Jern- & Zinksoldefabrik

Gennemhullede Zinkplader til Fiskeribrug.

Telf. Skanderborg Nr. 1.

AAL købes til højeste Dagspriser. - Tilbud udbedes.
P. Christensen - - - Kolding
 Telefon 212. Privat 215.

Elimar Schmidt, Aalborg
 Limfjord Sardineri . Aalborg Konservesfabrik
 Grundlagt 1899

„Limfjord” Hummer . Luksus
 Rejer . Krabber
 Sardiner . Tunfisk
 Makrelfile etc.

Levende Aal
 i alle Størrelser samt
Gedder købes.
Priess & Co.
 Tlf. Glyngøre 4.

JACK SOLOMONS, LONDON. E. S.
47A. RIDLEY ROAD
 modtager Ferskvandsfisk til Salg per Kommission.
 Mærkesedler og Mærkeplade leveres gratis.
 Repræsenteret ved: **Johannes Petersen, Risskov-Aarhus.**
 Tlg. Adr. Ip. Aarhus. Telefon Aarhus 282,
 Risskov 9382.

Alle Ferskvandsfisk!
 Gedder, Aborrer og Skaller etc., samt Lax og
 Portionsørreder købes til Dagens højeste Pris.
Omgaaende Afregning!

Fischer Jensen, **Fa. Peder Jensen, Fiskeexport,**
 Fiskeexport, (A. Bachmann)
 Tlf. 1781 - Esbjerg. Tlf. 953 - Esbjerg.

Henner Jensen's Eft.
 Fiske-Import, Eksport & Kommissionsforretning

Specialitet: Ferskvandsfisk og Aal.
 Karusser - Aborrer - Suder - Brasen - Skaller - Gedder og Sandart købes i fast
 Regning og modtages i Commission. Afregning samme Dag som Fisken modtages

Sydjysk Damkultur

(Hansen & Jørgensen)

Telefon
No. 115

Aktieselskab
Vejen

Telegr.-Adr:
Damkultur

Portionsørred,
levende ispakkede

Prima Øjneæg, Yngel og Sættefisk
af alle Ørredarter købes og sælges

Specialvogn for levende Transporter

Færdigmonterede Fiskeredskaber

VAAD, RUSER og SÆTTEGARN

til alt Ferskvandsfiskeri leveres fra Lager og efter Bestilling
bedst og billigst.

S. M. HAASE KØBENHAVN K.
Tlf. Amager 5846 y. — Knippelsbrogade 8

Køb og Salg af Portions-Ørred, Æg, Yngel og Sættefisk af alle Ørredarter.

Kontant Betaling.

— *Fiskene afhentes paa Sælgerens nærmeste Jernbanestation.* —

Telegram-Adresse:
Forel, Vejle.

Telefon Adresse:
Gammel Højen Nr. 5